

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Gfv.VII.30.036/2019/5.

A tanács tagjai: Farkas Attila a tanács elnöke
 . Gáspár Mónika előadó bíró
 . Csőke Andrea bíró

A felpéres:

A felperes képviselője: Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda

Az alperes:

Az alperes képviselője: Perenyei Ügyvédi Iroda

A per tárgya: választottbíróági ítélet érvénytelenítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozatot hozó bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 10.G.40.402/2018/13. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.270.000 (egymillió-kétszázhetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felek a közöttük 2006. január 23-án létrejött vállalkozási szerződésben, a felmerülő jogviták elbírálására a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő Választottbíróság (a továbbiakban: Választottbíróság) kizárólagos hatáskörét kötötték ki azzal, hogy a Választottbíróság háromtagú tanácsban, saját eljárási szabályzata szerint jár el.
- [2] A felperes 2012. július 11-én keresetet terjesztett elő a kikötött Választottbíróságon pótmunka elszámolására, amelyben a **B.-i** úti szellőző alagút helyszínének megváltoztatása miatt, a szerződésben meghatározottól eltérő munkavégzéssel 447.508,13 euró többletköltség, 84.790,67 euró szerződésszegéssel okozott kár megtérítését kérte. A VB/12141. számon indult eljárásban a Választottbíróság ítéletét a Kúria érvénytelenítette, a Választottbíróság ugyanis nem a felek megállapodásában meghatározottak szerint járt el, az ítélethozatal során a zárt ülés elmaradása az

eljárási szabályzat 39. § (2) bekezdésének sérelméhez vezetett.

- [3] Az ítélet érvénytelenítése folytán újraindult választottbíróági eljárásban a Választottbíróóság elutasította a felperes kifogását, amelyben a korábban eljáró választottbírók további részvételét támadta. Ezt követően a választottbíróági eljárás során az egyik választottbíró (dr. **B.A.**) tisztségéről lemondott, helyére új választottbíróként dr. **G.Zs.** került. A Választottbíróóság a 2017. november 28-án hozott ítéletével a felperes keresetét ismét elutasította.
- [4] Határozata - többek között - tartalmazta, hogy a Választottbíróóság álláspontja szerint a felek közti szerződés 20.1. alcikkelyében írt 28 napos igénybejelentési határidő jogvesztő jellegű, kikötését a Választottbíróóság érvényesnek tekintette. Az igénybejelentési határidő számításához a Választottbíróóság 2007. december 6-án fogadta el kezdő időpontként, a gyenge talajviszonyok felperesi észlelése idejeként, amelyhez mérten megállapította, hogy elkéssetten lépett fel a felperes 2008. január 15-én és 28-án.
- [5] A felek között vállalkozási szerződésükből eredő egyéb pótmunka elszámolására 2017. október 6-án, VB/14019 ügyszámon további választottbíróági eljárás indult. A Választottbíróóság ebben az eljárásban a 2017. október 6-én meghozott ítéletével a keresetnek helyt adott. Határozata indokolása szerint ugyancsak értékelte a felek közti szerződés 20.1. alcikkelyében írt határidőt, amelyet nem minősített jogvesztő jellegűnek.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes a keresetében a Választottbíróóság VB/12141. számon hozott ítélete érvénytelenítését kérte a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Vbt.) 55. § (1) bekezdés c) és e) pontjai, 55. § (2) bekezdés b) pontja alapján.
- [7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A felülvizsgálni kért jogerős határozat

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [9] Határozatának indokolásában a választottbíróági ítélet felülvizsgálatára irányuló eljárás lényege és korlátai után rögzítette, hogy a Vbt. 55. § (2) bekezdés b) pontjában nevesített abszolút érvénytelenítési oknak magából a választottbíróági ítélet tartalmából kell következnie. A magyar közrendbe ütközés nem az adott relatív hatályú jogviszonyban résztvevő felek oldalán, hanem az állam jogrendjének sérelmével valósul meg. Nem a választottbíróóság eljárásából, hanem ítélete rendelkező részéből vagy indokolásából kell következnie a felek relatív hatályú szerződéses jogviszonyán túlmutató jogkövetkezménynek. A közrendbe ütközés megállapításához értékelhető, amennyiben a választottbíróóság olyan jogot alkalmaz, vagy azt olyan értelmezéssel ruházta fel, amellyel lerontja az állam által alkotott szabályok érvényesülését. A választottbíróági ítélet tartalmánál fogva viszont - a szerződéses jogvita feloldását behatóan tárgyaló anyagi jogi tények megítélésével - nem ütközik a magyar közrendbe.
- [10] A bíróság álláspontja szerint az adott ügyben nem volt megállapítható, hogy a Választottbíróóság a magyar szerződéses jogi szabályozást olyan jogértelmezéssel ruházta volna fel, amellyel megtagadta volna a feltétlen alkalmazást igénylő alkotmányos szabályokat, a polgári jogviszonyokat is jellemző alkotmányos alapelveket. Leszögezte, hogy a választottbíróági ítélet felülbírálatára körében nem vizsgálhatta felül az anyagi és eljárásjogi szabályok mikénti alkalmazását a választottbíróóság részéről, sem pedig a bizonyítékok értékelését. Az ítélt dolog megvalósulásához fél-, tény- és jogazonosság meglétére volt szükség, amelyek közül a perbeli választottbíróági eljárás és a VB/14019. számú ügy összevetésével nem teljesült a tényazonosság követelménye.
- [11] Nem valósult meg az ügyben a Vbt. 55. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott érvénytelenítési ok sem: a 2012. július 11-én indult választottbíróági eljárásban, a 2017. november 28-i tárgyalás bekezdéséig a felperesnek öt év állt rendelkezésére ügye előadására. Utalt arra is a bíróság, hogy korábbi ítélete indokolását abban a részében a felperes felülvizsgálati kérelme nem érintette. A

felperesnek a szakértői bizonyítás mellőzésére vonatkozó érvét a korábbi eljárási szakaszban elbírálta, a felperes a megismételt választottbíróági eljárásban további, újabb bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

- [12] A Vbt. 55. § (1) bekezdés e) pontjában nevesített érvénytelenítési okkal összefüggésben kifejtette a bíróság, hogy megvalósulásához vezet, amennyiben a választottbíróság összetételével, eljárásával nem teljesíti a felek közti választottbíróági szerződés előírásait. Jelen ügyben megállapítható volt a választottbíróági tanács megalakulása, továbbá az is, hogy a választottbírók személyükben nem sértették meg a Vbt. 11. §-ában előírt kötelezettségüket. Dr. **K.R.** választottbíróági elnök személyével, eljárásával kapcsolatban a felperes kifogásait a Kúria az eljárás korábbi szakaszában vizsgálta, egyetértett a Fővárosi Törvényszék ítéletének indokaival abban, hogy az eljáró tanács elnökének elfogultságát nem támasztotta alá a felperes előadása. Megállapításra került továbbá, hogy a választottbírói tanács megalakulása szabályszerűen történt, kizárt választottbíró az ügyben nem járt el. Kiemelte a bíróság az eljárási szabályzat 20. § (7) bekezdését, miszerint a választottbíróági ítélet érvénytelenítése esetén az ügy tárgyalását a korábban eljáró tanács tagjai folytatják. A felek által delegált választottbírók elnökkijelölési joga az ügyben nem sérült, a felek a választottbíráikat kijelölték, akik jogosultak voltak megválasztani a tanács elnökét. Utóbbira a választottbírók egyetértésének hiányában nem került sor, ezért a Választottbíróság elnöke jelölte ki a választottbíróági tanács elnökét, amellyel a bírák választásának folyamata lezárult. Nem érintette a választottbíróági tanács korábban kijelölt elnöke kijelölését a felperes által megnevezett, majd pedig az alperes által választott választottbírók későbbi lemondása. Az eljárási szabályzat 20. § (4) bekezdése az eljáró tanács tagjának kiesése esetére egyértelműen rendelkezik a korábban megválasztott elnök tisztségében maradásáról.
- [13] Rögzítette végül a bíróság, hogy mellőzte a felperes bizonyítási indítványait az iratok csatolásával kapcsolatban, tekintettel arra, hogy a hivatkozott iratok a felperes rendelkezésére álltak korábban, illetve mivel az alperes ebben a körben érdemi vitatást nem terjesztett elő.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a keresetének helytadó döntés meghozatalát, a Választottbíróság támadott ítéletének érvénytelenítését kérte.
- [15] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Vbt. 55. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiba, a (2) bekezdés b) pontjába ütköző módon jogszabálysértő. Sérti továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1), 346. § (4)-(5), 360. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 275. § (4) bekezdését, az új Pp. 424. § (3) bekezdését.
- [16] Előadta, hogy a felek között harminc elszámolási vita keletkezett a közöttük létrejött szerződésből, amelyek közül egyedül a keresettel támadott választottbíróági ítélet alapult azon a formai megállapításon, hogy a szerződésben kikötött határidő jogvesztő, erre figyelemmel a felperes elszámolási igénye a pótmunkadíj iránt megalapozatlan. Kiemelte, hogy az első választottbíróági ítélet érvénytelenítése után tartott tárgyaláson a felperes érvelését, bizonyítási indítványait mellőzte a választottbíróság. Idetartozott az a hivatkozás, miszerint a VB/14019. számú választottbíróági ítélet jogerősen elbírálta az ügyben is vizsgált bejelentési határidő jellegét, eszerint a határidő nem jogvesztő, amennyiben pedig az lenne, a magyar jog szerint semmisnek minősülne. A Választottbíróság támadott ítéletével ezt követően mégis megállapította az igényérvényesítési határidő jogvesztő jellegét, egyúttal önellentmondásosan azt is, hogy a határidő elévülési jellegű.
- [17] Megjegyezte, hogy az érvénytelenítést alátámasztó részletes előadását korábbi beadványai - keresete, válasziratai - tartalmazzák.
- [18] Álláspontja szerint a jogerős ítélet a keresetben foglalt érvénytelenítési okokat tévesen találta megalapozatlannak, amely a Vbt. 55. § (1) bekezdés c) és e) pontjai, (2) bekezdés b) pontjának megsértéséhez vezetett. Állította, hogy az ítélet indokolása - a megjelölt perrendi szabályok

megsértésével - nem tesz említést a válasziratról, az abban foglalt felperesi érvekről, indokokról, nem vizsgálta a keresetben foglalt további előadást, érvelést, ezen felül jogsértően tulajdonított a hatályon kívül helyezett ítéletnek érvényes jogi hatásokat.

- [19] A Vbt. 55. § (2) bekezdés b) pontjának sérelmét eredményezte az ügyben a res iudicata jogintézményének téves alkalmazása. Az ügy központi kérdését jelentette a felperes követelésének bejelentésére vonatkozó 28 napos határidő minősítése a jogvesztés szempontjából. A határidő nem jogvesztő jellegét a Választottbíróság másik ítélete korábban jogerősen már megállapította (VB/14019.). Figyelemmel arra is, hogy a felek a polgári perrendtartás szabályait a választottbírósági kikötésben nem rendelték alkalmazni, állította, hogy szerződéssel kapcsolatos jogvitáik során a felek a szerződés egyes rendelkezéseinek elbírálását maguk ítélte dolognak tekintették elszámolási vitájukban, amelytől a Választottbíróság nem térhetett el. A feleknek a Pp. vonatkozó szabályaitól eltérő megállapodása, ami tehát a szerződés adott, elbírált pontjára vonatkozott, irányadó volt az ügyben, a felperes ezt az újraindult választottbírósági eljárásban előadta és bizonyította, ezzel kapcsolatban további bizonyítási indítványa is volt. Álláspontja szerint az ítélte dolog jogintézménye a felek választottbírósági megállapodása alapján, annak keretei között közvetlenül érvényesül az ügyben a jogbiztonság elvéből fakadóan. Lényege abban foglalható össze, hogy ugyanazon jogviszony rendelkezésének csak egyféle elbírált értelmezés tulajdonítható. A keresettel támadott választottbírósági ítélet azáltal, hogy nem tekintette irányadónak az adott szerződéses pontot már értelmező VB/14019. számú ítélet tartalmát, a res iudicatára vonatkozó perrendi szabályokat alkalmazta, anélkül hogy vizsgálta volna a felek idetartozó megállapodását, a felperes bizonyítási indítványait. Mindezzel megsértette az ítélte dolog felek között alkalmazandó körét, a felek választottbírósági megállapodását, ami a Vbt. 55. § (2) bekezdés b) pontja, 55. § (1) bekezdés e) pontja szerint értékelendő.
- [20] Annak kiemelésével, hogy az elsőfokú bíróság az alperes érdemi vitásának hiányára tekintettel mellőzte felperes bizonyítási indítványait, állította, hogy a bíróságnak meg kellett volna határoznia a res iudicata körében a felek megállapodása tartalmát. Elmulasztása miatt az ítélet az új Pp. 279. § (1), 346. § (4)-(5) bekezdésébe, a Vbt. 55. § (2) bekezdés b), (1) bekezdés e) pontjába ütközik. A Vbt. 55. § (2) bekezdés b) pontjának sérelméhez az vezet, hogy az érvényteleníteni kért ítélet ellentmondásosan határozza meg a vizsgált határidő jellegét, egy helyen jogvesztő határidőként, máshol elévülési jelleggel.
- [21] A Vbt. 55. § (1) bekezdés c), e) pontjaival összefüggésben kifejtette, hogy sérült a felperes tisztességes eljáráshoz való joga, ügyét ugyanis kellően előterjeszteni nem tudta. A választottbírósági eljárásban tényelőadása és bizonyítási indítványa is volt arra, hogy a pótmunkadíj bejelentésére vonatkozó határidő később kezdődött, a felperes nem volt abban a helyzetben, hogy bejelentését megtegye (megváltozott talajviszonyok). A választottbírósági ítélet a felperes észlelését 2007. december 16-ra, a bejelentést 2008. január 5-re tette, holott a felperes állítása szerint az első észlelés még nem alapozta meg a probléma tényleges fennállását, a bejelentés megtételét. A felperes érvelése a késedelem kimentésére irányult, alapossága, a bizonyítás sikeressége a tanács mérlegelésén múlt. A választottbírósági ítélet megállapítása szerint a felperes nem igazolt menthető okot a határidő elmulasztása körében, amellyel „letagadta” a kimentésre vonatkozó felperesi tényelőadást. A BH2017.161. számú eseti döntés alapján hangsúlyozta, hogy követelmény a választottbíróság döntésével szemben a felek előadásának figyelembe vétele, mérlegelése. Nem fogadható el a támadott ítélet megoldása, hogy a vizsgált határidőt egyfelől jogvesztőnek értékeli, annak érdekében, hogy a felperes a mulasztás alól ne menthesse ki magát, másfelől pedig nem jogvesztőnek is, hogy ne kérhesse a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 250. § (2) bekezdése szerint a joghátrány mérséklését. A Választottbíróság döntésében megjelenő kettős megítélés miatt az ítélet sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot [Vbt. 55. § (1) bekezdés c), e) pont].
- [22] Hivatkozott arra, hogy releváns bizonyítási indítványa volt műszaki szakértő kirendelésére, melyet

kiterjesztett a határidő számítására. A bizonyítási indítványt a Választottbíróság a kereset jogalapjának megalapozatlansága miatt tartotta indokolatlannak, ugyanakkor nem volt kizárt a jogalap kérdésében szakértői bizonyítás lefolytatása, amelyet az eljárási szabályzat is lehetővé tesz. A Választottbíróság kellő szakismeret nélkül, ezáltal a Vbt. 55. § (1) bekezdés c), e) pontok sérelmével bírálta el a műszaki ismereteket is igénylő bejelentési határidő kérdését. Megjegyezte, hogy önmagában az eljárás kirívóan hosszú időtartama nem jelent szükségszerűen lehetőséget a fél számára az ügy előadására. Bizonyítási indítványát a felperes a 2017. november 24-i iratában tette meg, azt nem bírálhatta el a Fővárosi Törvényszék az első, 2015. december 2-i ítéletével. Iratellenes annak rögzítése is az elsőfokú határozatban, hogy a felperesnek az újraindult választottbírósági eljárásban nem volt bizonyítási indítványa.

- [23] Hangsúlyozta, hogy a választottbírósági eljárás alatt mindvégig kifogásolta az ügyben eljáró tanács elnökének személyét, akit a Választottbíróság elnöksége jelölt ki. Keresetében az erre vonatkozó érvek kiegészültek, többlettényállási elemként jelölte meg, hogy a lecserélődött választottbírói tanács új tagjai nem gyakorolhatták elnökjelölési jogaikat. Az elsőfokú bíróság ítéletben rögzített álláspontjával - miszerint a Kúria korábban egyetértett a törvényszék hatályon kívül helyezett ítéletének indokaival a választottbírósági tanács elnökének elfogultsága hiányát illetően, illetve hogy jogszabály, szerződéses rendelkezés nem zárta ki a korábbi választottbírók eljárását a megismételt választottbírósági eljárásban, a delegált választottbírók elnökjelölési joga nem sérült - nem teljesült a kereset és a válaszirat megfelelő értékelése. Utalt a később hatályba lépett választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény (a továbbiakban: új Vbt.) 47. § (5) bekezdésére, amelyből visszavezethető álláspontja szerint jelen ügyre is a felek jogának elismerése a választottbírósági ítélet érvénytelenítése esetén új választottbíró jelölésére. A Választottbíróság elnöksége jelen ügyben mindent megtett a választottbírósági tanács elnökének pozíciója fenntartására.
- [24] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [25] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [26] Meglapozatlan volt a felülvizsgálati kérelem hivatkozása a res iudicata jogintézményének perorvoslati kérelemben kifejtett értékelésére és terjedelmére, ennél fogva sérelmére is a választottbíróság döntésének eredményeként, illetve az elsőfokú ítélet hibájaként. Önmagában az, hogy egyazon szerződéses kikötést egyes választottbírósági tanácsok eltérően értelmeznek, nem járt az ítélt dolog sérelmével.
- [27] Az anyagi jogerő a jogrend alapja, alkotmányos követelményként része a jogbiztonságnak, ebből következően a választottbírósági eljárásban is irányadó és alkalmazni kell. A res iudicata jogintézményének megsértése, azaz az anyagi jogerő nem tartalmának, nem a jogintézménynek megfelelő alkalmazása - akár ugyanazon felek viszonylatában, ugyanazon ténybeli keretek között azonos jog ismételt bírói megítélése merül fel, akár a választottbírósági szerződést megkötő fél elzárása igénye bírói úton történő érvényesítésétől - túlmutat a felek relatív jogviszonyán, a közrend sérelméhez vezet [EBH2009.1969., BH2015.14., BH2010.191.].
- [28] Az anyagi jogerő alkotmányos követelményként érvényesülő tartalma egyben azt is jelenti, hogy attól eltérő joghatás és tartalom a jogintézménynek nem tulajdonítható, a felek rendelkezési jogával sem.
- [29] Nem volt kimutatható az ügyben a tisztességes eljáráshoz, az ügy előadhatóságához való jog sérelme sem. A Választottbíróság határozatával a felperes tényelőadásának iratellenes értékelése, bármely részében „letagadása” nem volt megállapítható, továbbá az sem, hogy a Választottbíróság a jogsértően félretett tényelőadás mellett annak hiányára alapítottnan hozta meg érdemi döntését az ügyben. Ítéletének indokolásából kitűnően a Választottbíróság a felperes előadását, vizsgált

tényállításait - a releváns elemek értékelésével - nem tekintette alaposnak. A Választottbíróság bizonyítékértékelő tevékenysége eredményeként következtetett a szerződés 20.1. alcikkelyében írt - jogkövetkezménye miatt jogvesztő - határidő megnyílását eredményező észlelés idejére és a felperes elkésett igényérvényesítésére, idetartozóan elemezte a felperes által tanúsított, illetve a tőle elvárható magatartást is a különleges szerződési feltételek 4.12. alcikkelyében megfogalmazott elvárások tükrében. Választottbírósági ítélet felülbírálatának a törvényben felállított, garanciális keretei között a választottbíróság érdemi ítélkező tevékenysége, a bizonyítékok mérlegelése és a jogvitára irányadó jogszabályok értelmezése azonban nem bírálható felül a Vbt. 54. §-a alapján indult eljárásban. A Választottbíróságnak a bizonyítékok mérlegelésével, az irányadó anyagi jogszabályok alkalmazásával összefüggő tevékenysége az ügy érdemi elbírálására tartozik, amelynek felülvizsgálata az érvénytelenítési perben kizárt (BH2007. 59., EBH2007. 1705.).

- [30] A felülvizsgálati kérelem hivatkozásával ellentétben az eljárás választottbírósági tanács összetétele tekintetében nem merült fel semlegesség, pártatlanság követelményét sértő körülmény. Az ügyben irányadó Vbt., továbbá az eljárási szabályzat elsőfokú ítéletben kiemelt rendelkezései a választottbírósági ítélet érvénytelenítése után nem zárták ki a korábbi választottbírósági tanács eljárását, nem nevesítették a felek ismét megnyíló jogát a választottbírók újbóli kijelölésére. A perorvoslati kérelem érvelésével ellentétben, az új Vbt. később hatályba lépett, jelen ügyben nem alkalmazható 47. § (5) bekezdéséből sem lehetett eltérő következtetésre jutni. A felülvizsgálati kérelem egyebekben nem kérdőjelezte meg, ellentétes érvekkel nem cáfolta a jogerős ítélet megállapítását az eljárási szabályzat 20. § (4) és (7) bekezdései ügyre vonatkozó tartalmára, a korábbi választottbírósági tanács megengedett eljárását, a korábban megválasztott elnök tisztségben maradását illetően.
- [31] Itt mutat rá a Kúria, hogy az elsőfokú ítélet indokolásának a korábbi választottbírósági ítélet érvénytelenítése iránti perben hozott ítéletekre történt visszautalásai tartalmilag csupán azt jelentik, hogy az elsőfokú bíróság az adott kérdésben egyetért a korábbi ítéleti állásponttal. Az elsőfokú ítélet indokolásának erre vonatkozó megfogalmazásai valóban félreérthetőek ugyan, de jogszabálysértést nem eredményeztek.
- [32] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] A felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles viselni az alperes felülvizsgálati eljárási költségét. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével - az áfát is tartalmazó - összegben állapította meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése, illetve 4/A. § (1) bekezdése alapján.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. június 18.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: